

Jest Cisza

Antonina Krzysztoń

Bracie, który nie wiesz, na co czekasz,
który trzymasz się kurczowo tego, czego w sobie nie cenisz.
Jak rozbitek nie wiesz, co robic.
Jak rozbitek czujesz pustkę wśród gromady.
Jak rozbitek chodzisz po omacku,
pośród blasku neonów i łukowych lamp.
Jest takie czekanie, które już jest spotkaniem.
Jest taka ciemność, która już jest światłością.
Jest taka cisza, cisza w której, cisza w której słyszysz NIESŁY
SZALNEGO